

τους πετάξουμε από το χοριό!...

Τότε θριάμβευσε ή άρματωλική παλληκαριά. Τότε ό Γιώργας κ' ό Γιάννης ό Ζορμπάς κάνανε θάματα, όπως λέει και τό σχετικό τραγούδι.

*Σού κίβει ό Γιώργας τά μαλλιά
Κι' ό Γιάννης τό κεφάλι !...*

Θαυμαστά διηγούνται και γιά τό Νικηταρά, στή μάχη αυτή τής 'Αλωνίστανας. 'Ο Νικηταράς κυνηγόσσε ένανΤούρκο, όταν έξαρνα άλλος, άξιος άρματολός, ό Παρασκευάς από την αντίθετη μεριά, κόνει τό κεφάλι του έχθρο τόσο επιδέξια, ώστε τό σώμα φάνηκε σάν να ήθελε να έξακολουθήσει τό δρόμο του ! 'Ο Νικηταράς κατέφθασε και έχοντας όρμη έπλήδισε τό σφαγιαμένο Τούρκο, προτού άκομη πέσει τό χοριό του κάτω και γρηγόσασε γύρω τό βλέμμα ρώτης με άπορία :

- Μωρέ, ποίος τόν έσκότωσε τούτον ;
- 'Εγώ ! άπαντά ό Παρασκευάς,
- Μωρέ, τόν είχα καταρρίψει εγώ !...

Κατά τό βράδυ πώτοι οι Τούρκοι έγκατέλειψαν τό χοριό κ' έπιατι ό άρματολός, Πήγαναν περιήραν, με τί σημαία άνοιχτή, άφού είχαν ξεπαστρέψει πολλούς έχθρους του Γένους και ουτε λο-...

Την άλλη μέρα ό Γιάννης ό Ζορμπάς άκουσε τόν Πλαπούτα να βογγάει από τούς πόνους τής πληγής κ' έπλησίασε :

- Δημητράκη, τού λέει, βαρέθηκες πολύ ;
- Θά γατρεντώ, όρέ Γιάννη, μη σέ μέλει. Και βογγήσε πάλι από τόν πόνο.
- Βγγάζε βλέπω, ελπε ό Γιάννη; λυπημένος, έγώ φταίω που σάς στενοχώρησα νάρθητε στό πανηγύρι... Δέ μ' άφηνατε να πάω μόνος...

Και τόν έπιασε τό παράπονο. Πρώτη φορά στή ζωή του έκλαψε ό Ζορμπάς. - Μην κλαις, όρέ Γιάννη, τούλαγε ό λαβομένος. Δέν πεθαίνω... Θά πολεμήσουμε άκόμη πολλές φορές άντάμα !... Δύο χρόνια έκανε στό κρεββάτι ό Πλαπούτας, μα γατρεντήκε. Είχε όμως πολλές περιπέτειες στή ζωή του ό στρατηγός αυτός του 'Αγώνα. Στήν 'Οθωνική μάλιστα έποχή, ή Βαυαριική 'Αντιβασιλεία τόν κατέδικασε σέ θάνατο, μαζί με τόν Κολοκοτρώνη. 'Αλλά την ιρακική αυτή ιστορία τήνε διηγηθήκαμε σέ περασμένο φύλλο.

'Ο 'Ιστοριοδίφης

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΜΟΥ ΤΙΜΗ !..

Πρό έκατό χρόνια, ζούσε στό Βερολίνο ένας πολυδημοφιλής στρατηγός, που τόν άνόμαζαν Σάστρωφ και που δέν πήγαινε ποτέ του στό θάνατο.

Μιά μέρα, τέλος πάντων, οι φίλοι του κατόρθωσαν να τόν πείσουν να πάη σέ μίαν όπερα. Στο θέατρο παιζόταν "Η μαγεμένη φλογέρα" του Μόσαρτ. 'Ο Σάστρωφ έγκατεστάθη στό θεωρείο του άλλ' έπειδή δέν είσθιόταν κανένα ένδιαφέρον γιά τό θέαμα έκείνο που ήταν έντελώς ξένο γι' αυτόν κ' έπειδή ή πολυθρόνα του ήταν πολύ άνυπατακική, άποκομήθηκε σέ λίγο, λικνιζόμενος από τόσο ήχος τής μουσικής.

Στό τέλος τής πρώτης πράξης όλοι όσοι βρισκόταν επάνω στή σκηνή άρχισαν να φωνάζουν σύμφωνα με τό έργο :

Ζήτω ό Σαράστρω ! Να ζήση ό Σαράστρω.
'Ο στρατηγός φόν Σάστρωφ ξύπνησε έξαρνασμένος και νομίζοντας ότι τό ζήτη άπευθύνταν σ' αυτόν, προχώρησε ως την άκρη του θεωρείου, ύποκλήθηκε ευγενέστατα και είπε :

- Μεγάλη μου τιμή, κύριοι ! Πολύ μεγάλη μου τιμή !

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΓΕΦΥΡΑ

'Η μεγαλύτερη γεφύρα του κόσμου είναι τής 'Αλμυράς Λίμνης στην 'Αμερική. 'Έχει μήκος 18 χιλιόμετρα σχεδόν και στηρίζεται επάνω σέ 88.560 πασσάλους χομένους στόν βαθύ τή; λίμνη; και βγαλμένους από τό βάθος τής 'Όρεγόν και του Τεζάς. 'Αν έβαζε κανείς αυτούς τούς πασσάλους τόν έναν πάνω από τόν άλλον θά σκέπαζε μιά έκταση 700.000 χιλιομέτρων ! 'Η γεφύρα αυτή κόστισε πρό είκοσιπέντε έτών που κατασκευάσθη, περί τά τετρακόσια έκατομμύρια σημερινές δραχμές !

ΜΑΚΑΒΡΙΟ ΠΝΕΥΜΑ

ΕΥΦΥΛΟΓΙΕΣ ΣΤΟΙΜΟΘΑΝΑΤΩΝ

'Ο Λανδρύ την παρκαμονή τής έκτελέσεως. Φιλάρσεκος, πάντοτε φιλάρσεκος. Γιά ν' άρέσει ή τελευταία φορά στις γυναίκες. 'Η βία του να...παρκατωθή. 'Η γενειάς του 'Ομαϊ Μουρ και τά καθήκοντα του βοηθού τού δήμιου. Τό άμφιρρητούμενο κεφάλι τού Πομενάρος. 'Ο Δαντών πρό τού θανάτου.

'Ο πραγματικός χαρακτήρ ενός άνδράπου φαίνεται προσά στόν θάνατο, άπ' την στάσι του και την τόλμη του και πρό πάντων άπ' τις τελευταίες φράσεις που θίγει την στιγμή που πρόκειται να περάσει από τό κατώφλι τής ζωής στό κατώφλι τού θανάτου.

Γι'αυτό ή τελευταίες φράσεις τών έτοιμοθανάτων, ή όποιες είναι συνήθως έπιγραμματικές, μένουν στή ιστορία.

'Ο διαβότος γυναικοκατακτητής και γυναικοσφάχτης Λανδρύ την παραμονή τής έκτελέσεώς του φώναζε τόν κουρέα τής φυλακής και τόν παρκαλάσε να τού κόψη τά μαλλιά και τά γενία λέγοντάς του :

- Σε παρακαλώ ιδιαιτέρως να μου προσέξεις τά γενία. Κόψε τα γύφω-γύφω με τέχνη...Θέλω ν' άρέσω άλλη μιά φορά στις γυναίκες !...

Και την άλλη μέρα τό πρωί, όταν λίγην ώρα πρό τής έκτελέσεώς τόν ρώτησαν άν ήθελε να πει ένα ποτήρι μπύρας ή ρούμι, ό Λαντρώ όρνήθηκε λέγοντας :

- 'Ας μην άργοούμε...Κόνομη τόν Ντέμπλντο (τόν δήμιου), να μάς περμάνη. 'Ελαίω να μη μου σφιξη πολύ τό λαμό !...

'Ο άγγλος όπουρογός 'Θωμάς Μουρ ό όποιος έδώ και τετρακόσια χρόνια κρεμάσθηκε στην 'Αγγλία εμπόσως την τελευταία στιγμή τής έκτελέσεώς με τόν ένα από τούς βοηθούς τού δήμιου, ό όποιος τού είχε ταλαζώσει την όραία και τυφρωτή γενειάδα του.

- Σκοτίσεσαι γιά τή γενειάδα σου, τού ειπετότε ό βοηθός τούδήμιου, άφού σέ λίγα λεπτά τής ώρα; θάσεις νεκρός;

- 'Εμένα δέν μ' ένδιαφέρει καθόλου, άποκριθήκε ό 'Θωμάς Μουρ. 'Εσύ όμως πρέπει να κόψεις καλά τή δουλειά σου. Τό επάγγελμά σου δέν εινε να ταλαζώνης γενειάδες, αλλά να κόβης κεφάλια !...

'Η κυρία ντέ Σεβινιέ σέ μιά έπιστολή τής διηγείται, ότι κάποιος Πομενάρος δικαιοέμενος κάποτε και κινδυνεύων να καταδικασθή σέ θάνατο είχε παραμελήσει έντελώς τόν εαυτό του και έμεινε άξερστος. 'Όταν τόν ρώτησαν γιατί άφηνει τά γενία του να μεγαλώσουν, ό Πομενάρος άποκριθήκε :

- Τι τά θέλετε ; θά ήμουν πολύ κουτός να φρονιζώ γιά τό κεφάλι μου ενώ δέν ξερο σέ ποτόν άνήκει. Μου τό άμρσβηθεί ή δικαιοσύνη, ό Βασιλεύς, ό δήμιος...Όταν τελειώσθω ή δίχη αυτή και δώ πώς μένει δικό μου, τότε θά τό περιποιηθώ !...

'Ο Δαντών και προσά στόν θάνατο άκόμη έννοούσε να καλαμπορίζη.

Την ώρα που άνέβηκε στό άμάξι, τό όποιο θά τόν ώδηγούσε στην λαμητόμο, μιλώντας με τόν ιδιαίτερο γραμματέα του ποιητή Φάμπρ ντ' 'Εγκλαντιν, ό όποιος είχε καταδικασθεί έπίσης εις θάνατο, κ' έπρόκειτο να παρκατωθή μαζί του, τού είπε :

- Σε λίγο θά παρθέσουμε τό μεγαλοπρεπέστερο συμπόσιο τού κόσμου,

- Σε ποιούς ; ρώτησε έκπληκτος ό ντ' 'Εγκλαντιν.
- Στά...σκούληκα, διάβολε !...

Σέ λίγο δέ όταν κατέβηκαν άπ' τό άμάξι γιά ν' άνεβούν στην λαμητόμο ό Herault, άλλος, φίλος του Δαντών που έπρόκειτο να έκτελεσθή κ' αυτός μαζί του, θέλησε να τόν άγκαλιάσθω γιά τελευταία φορά. 'Ο δήμιος όμως έστρεψε και θέλησε να τούς έμποδίση.

- Βλάκα ! τού φώναζε τότε θυμωμένος ό Δαντών, γιατί ματαπονεύεις ; Νομίζεις πως θά έμποδίσω τά κεφάλια μας να συναντηθούν μέσα στο πανέρι τής λαμητόμου σέ λίγο ;...

= ΞΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ =

'Ο Ι. Χριστός άποκαθηλούμενος και ένταξιζόμενος τόν 'Αγιον Φραγκίσκον.

(Είλων του Μουριλλο)

περιποιηθώ !...